

[Lysholt Hansen.]

brugsbegrænsning på knap 2 pct., og det gælder kun, hvis folk ikke nedsætter deres sædvanlige opsparing og undlader at bruge deres tidligere opsparing for at betale den forhøjede skat. Der er vel sandsynlighed for, at nogle vil gøre sådan, at de vil undlade opsparing eller forbruge af den opsparing, de har haft.“

Den økonomiske Årsoversigt konstaterer nu, at det gik nøjagtig, som jeg forudsagde for et år siden, eller som jeg havde en fornemmelse af at det ville gå, men det er altså kommet bag på regeringen og de økonomiske eksperter. Jeg vil gerne straks sige, at det er ikke for at stå og prale, at jeg citerer det. Jeg tog på andre punkter fejl i min bedømmelse sidste år af udviklingen. Men skal de debatter, vi fører her inde om finansloven have nogen som helst betydning, må det være sådan, at regeringen i årets løb også følger de udviklingstendenser, vi andre peger på, og ikke blot lægger papirerne til side og siger, når en debat som denne er ovre: nå, endelig slap vi ud af den debat. Den katastrofale udvikling i opsparingen havde man nemlig for længst kunnet konstatere, bare man havde bedt nogle enkelte pengeinstitutter om måned for måned at følge, hvorledes et repræsentativt udsnit af kunderne forholdt sig med hensyn til deres opsparing.

Selv om jeg altså ikke gør mig store forhåbninger om at blive hørt, hverken af finansministeren eller økonomiministeren, vil jeg alligevel advare mod, at man stiller sig tilfreds med den økonomiske oversigts forventninger om, at det nok kun var et overgangsfænomen, og at lønmodtagernes opsparing i 1971 nok vil falde tilbage i de gamle folder igen. Jeg frygter, at det vil gå modsat. Efter at folk nu har fået besked om deres trækprocent, der for de fleste lønmodtagere har fået en betydelig stigning, sporer jeg i hvert fald en betydelig modløshed hos folk. Den frygter jeg vil bevirke, at deres opsparing falder yderligere, og at de fortsat vil hæve deres indestående, det vil måske endog føre til, at adskillige af dem vil nedsætte deres indtægter med et deraf følgende fald i produktionen.

Jeg vil også sætte et stort spørgsmålstegn ved oversigtens tro på, at B-skatteyderne har opsparet penge til betaling af det bety-

delige beløb, tilsammen 2½ milliard kr., som de i 1971 skal indbetale i slutskat, fordi de, som vi i øvrigt allerede sagde sidste år, har indbetalt alt for lidt i 1970, da de i vid udstrækning har forskudsangivet deres indtægter på grundlag af indkomsten i 1968. Jeg tror tværtimod, vi vil opleve, at masser af disse B-skatteydere allerede inden udgangen af februar vil optage betydelige lån i pengeinstitutterne for at kunne indbetale manglende skat rentefrit, og jeg tror, at dette vil fortsætte året ud i 1971. Det er min overbevisning, at hovedparten af den skatte-kredit, de selvstændige har opnået, simpelt hen er gået ind som driftskapital.

Må jeg i øvrigt erindre finansministeren om den diskussion, vi havde sidste år om, hvor stor en del af de skatter, afgifter og kontingenter, som skatteyderne skal betale til det offentlige, vil udgøre af nationalproduktet. Dengang var finansministeren helt afvisende, da min formodning gik ud på, at den nuværende finansminister ville blive den første, der ville få skatterne til at stige over grænsen på 50 pct. i forhold til nationalproduktet. Når man nu læser den økonomiske oversigt og ser på det foreliggende finanslovsforslag, tror jeg nok finansministeren i morgen bliver nødt til at stå op og give mig ret i, at alt tyder på, at det bliver sådan, at denne regering kommer til at udskrive over 50 pct. i skatter i forhold til nationalproduktet.

Jeg beklager meget, at det er gået sådan. Men en af hovedårsagerne til, at det er gået sådan, er, at kommunerne både sidste år og i år er blevet tvunget til at sætte skatterne klækkeligt op, dels på grund af at staten har læsset flere og flere byrder over på dem, dels fordi de har fulgt økonomiministerens opfordring om at udskrive højere skatter for at nærme sig statens selvfinansieringsgrad.

Med undren læste jeg i øvrigt i morges aviserne, at økonomiministeren nu tænker på at gribe ind over for kommunerne, så de ikke skal sætte for meget i gang, når de til november får udbetalt deres del af restskatten på ca. 1,6 milliarder kr. Jeg vil gerne høre fra økonomiministeren, hvordan det skal ske. Jeg troede, vi her i tinget var enige om, at et af formålene med kommunalreformen var, at penge og ansvar i højere grad skulle følges ad. Det har i hvert fald været god borgerlig tale. Er man nu allerede ved